

Rör inte våra fackliga ombud

Lätt frustrerad över vissa kollegors oinformerade attityd till medlemskap i Läkarförbundet sände Ingrid Silverberg, ordförande i Nordvästra Skånes läkarförening, en ironisk betraktelse till sin styrelse.

»Jag är emot fackföreningar! Därför är jag också motståndare till alla förbättringar som uppnåtts av fackföreningar genom gångna år. Jag vill inte ha någon betald semester, ingen sjukledighet, ingen reglerad arbetstid, inga löneförhöjningar, ingen pension, ingen sjukförsäkring, ingen social trygghet, ingen övertidsersättning, ingen läkarexpedition eller skydd mot godtycklighet från arbetsgivaren. Dessutom avstår jag från alla förbättringar som i framtiden uppnås i fackliga förhandlingar med arbetsgivaren.«

Budskapet manar till eftertanke. Varför behövs Läkarförbundet, och varför behöver medlemmarna sina fackliga ombud?

För två veckor sedan varslades Thomas Zilling, huvudskyddsombud för läkarna på sjukhuset i Varberg, om uppsägning. Anledningen påstods vara att hans fackliga arbete skadat Region Halland.

Det fanns ingen relevant kritik mot hans kliniska insatser eller mot något annat utöver hans agerande som facklig företrädare. Vi blev alla häpna och undrande över syftet med ett så sällsynt maktmyndigt och provocerande tilltag från en offentlig arbetsgivare.

Läkarförbundet tog händelsen på största allvar och förstärkte Hallands läkarförening med våra mest kvalificerade och erfarna jurister att förhandla för Thomas Zillings bästa.

Av taktiska skäl ville juristerna inte avslöja sina argument. För många medlemmar innebar det en frustrerande tystnad om vad som skedde i Varberg. Tystnaden tolkades också av somliga som en eftergivenhet från förbundets sida. Så var inte fallet!

Nu när förhandlingarna är klara med sin skickliga insats kan vi ta bladet från munnen och uttrycka vår vrede över att sjukhusledningen i Halland tog till ett så fegt grepp som att säga upp vårt skyddsombud för att dölja sin egen usla förmåga att leda verksamheten.

Thomas Zilling är tacksam för hjälpen han fått från förbundet och Hallands läkarförening. Samtidigt är han naturligtvis inte nöjd med situationen och kan inte tänka sig att jobba kvar i Halland under nuvarande ledning. Jag förstärker honom och är glad att han vill fortsätta sitt fackliga arbete i Sjukhusläkarna och som ansvarig utgivare för tidningen Sjukhusläkaren.

När Hallands sjukvårdsledning så fegt skjutit på kuriren kvarstår fortfarande de stora arbetsmiljö-

... ett så sällsynt maktmyndigt och provocerande tilltag från en offentlig arbetsgivare.

problemen vid sjukhuset. Det är uppenbart att sjukvårdsledningen behöver hjälp.

Läkarföreningen å sin sida måste finna andra modiga fackliga företrädare som för fram läkarnas budskap. Läkarförbundet ska kontakta regionledningen för att diskutera det uppkomna läget och arbetsgivarens metoder.

När arbetsgivare ger sig på förbundets förtroendevalda ombud så skadas inte bara den personen, även Läkarförbundet drabbas. Möjligheten att rekrytera duktiga och ambitiösa företrädare löper uppenbar risk att minska.

Det är även till stor skada för våra motparter som förmodligen hellre samverkar med fackligt skolade läkare med fötterna i verksamheten än med kringresande ombudsmän. Det kan bli alternativet om inga läkare längre tycker det är värt »svedan i pälsen« att ställa upp för sina kollegor och verksamhetens bästa.

Sveriges läkare ska vara en stark part och utgöra en betydande maktfaktor inom hälso- och sjukvården. För detta krävs en hög anslutningsgrad, skolade och engagerade fackliga ombud samt arbetskamrater som stöder dem och ställer upp för den gemensamma saken.

Som pendang till Ingrid Silverbergs ironiska betraktelse avslutar jag med några rader, direkt riktade till varnagel för sjukhusledningen i Varberg.

»Jag är emot fackföreningar! Därför är jag som arbetsgivare också motståndare till alla verksamhetsförbättringar som vi kunnat uppnå med hjälp av facklig samverkan genom gångna år. Jag vill inte ha någon bra arbetsmiljö för mina anställda, ingen förbättrad säkerhet för våra patienter och ingen ökad effektivitet via förbättrade processer.

Jag vill inte ha flexibilitet i arbetstidsförläggningen eller möjlighet att kalla in extrapersonal vid sjukdom och ledigheter. Jag vill inte ha reda på att verksamheten inte fungerar som den ska eller att säkerheten för patienter och anställda är hotad.

Jag vill heller inte i framtiden få insyn i hur mina anställda tänker eller få reda på något om verksamheten som jag inte redan vet. Jag tänker i stället skjuta budbärarna!»

Marie Wedin
ordförande
i Läkarförbundet
marie.wedin@sif.se